

בוקר חדש בא לעולם
ואני במיטה, ממש כמו כולם
השעון זועק התעורר כבר - חמור!
פתחתי חצי עין, והינה אור!

טוב מה לעשות? להשאר במיטה?
למה לא בעצם? חוויה נעימה.
כן, אבל, הרי כך אי אפשר
אם לא אקום, אשאר עד מחר

ומה בעצם רע, במיטה להשאר?
הכי טוב, וכי יש משהו אחר?
מתהפך בשנית ועיניים עוצם
שאני אקום? אין שום גורם!

ומדוע כל זה בעמוד הפתיחה
מה זה? העיתון הוא בדיחה?
לכן אסיים את השיר המוזר
כנראה עוד היום... רק לא מחר!

כן, זה אני שאת השיר כותב
מה יש? רק לשייקספיר יש מהלב?
כן אני דוד אלמן שכתב היום
למי שלא ברור - ה BBM הראשון

גיליון מס. 005 - תאריך: יום רביעי 19/7/2023

עורך: דוד אלמן - khbbm1@gmail.com

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

כיתת "אריה" עם אדם המורה. מאחור: הצריף של רג'י ומימין צריף "יד שניה" שהיה אז הגן. שניהם קיימים עד היום.

"החנות של רודה" היה שם דבר במשך שנים בקיבוץ.
חסר לכם שלא תקנו את מה שרודה אומרת לכם לקנות!!

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

כן, היו זמנים. ככה גרנו בצריפים מעץ שהיו שיא השכלול אז.

אממא-מה... לעיתים הצריף היה הופך לחגיגת ל"ג בעומר

קוראינו כותבים

לחג המשק

נוף ילדותי

להסתובב עם הפנים לקיר, לא ללכת בלילה לבית ההורים כי אסור.

להסתובב עם הפנים לקיר. לנסות להיעלם כדי שלא יציקו, ולתת לדמעות לזלוג להן בשקט אל תוך הכרית. לסיים את האוכל בצלחת עד הסוף, לא לזרוק את השאריות אל העציץ, כי זה יתגלה ממילא.

להסתובב עם הפנים אל הקיר.

לא לראות כשמאלצים ילדה ללבוש בגדים שהיא שונאת, לנסות להיעלם כשמחייבים בנים ובנות להתקלח ביחד להסתובב עם הפנים לקיר ולחגוג את חג המשק בשמחה,

לשכוח את ימי הילדות הקשים

שאי אפשר אף פעם לדבר עליהם,

ימים שעברנו אנו בני המשק ביחד,

אבל להסתובב עם הפנים אל הקיר

ולחגוג את חג המשק.

בברכה

מיה בן חנוך

בינינו לבין עצמנו

איך מיה ידעה מה כתבתי? רק אלוהים מבין!
אבל לעניינינו:-

אספר כאן כיצד חוויתי את ימי ה-"לינה המשותפת".

התאור שעולה לי בראש הוא "יתום עם מאה הורים".

בעקבות האידאולוגיות, האנרגיות וחוסר הניסיון בכל הקשור למושג "קיבוץ" - מושג המשפחה לא תפס מקום מי-יודע-מה בקהילה. היינו ילדים של כולם. ההורים הביולוגים היו הורים ביולוגים ותו לא. את כל נושאי החינוך, החליטה האסיפה (אותם "מאה הורים").

חברת הילדים הראשונה, קבוצת "אריה" ו"צבי", היוו את שפני הנסיונות של מייסדי הדבר החדש הזה שנקרא "קיבוץ".

כאן, כגילוי נאות, אני מדגיש שאלה הן החוויות האישיות שלי ולא דווקא עובדות בשטח!

הנידוי והחרמות הקשים בבית הספר - חקוקים אצלי עד היום!
חרמות שנמשכו עד כשלושה חודשים, לפעמים!!
נו, לך תדבר עם מאה הורים!

מבחינתי תקופה איומה החקוקה היטב אצלי עד היום.
אבל - לעת זקנה למדתי שכל ההרגשות האלה היום, נמצאים רק אצלי
בפנוכו שלי. ואם כך אני יכול לעשות אתם
מה בראש שלי. - האם אני באמת עושה זאת?

לטעמי כן, אבל...

טוב, מלאתי עמוד. אז אולי בפעם אחרת...

BBM1

דוד אֶלְמָן - ΔΥΔ & ΥΥΥ

הפינה הפחות רצינית

השבוע, ברוס וויטהאם מראה לנו איך לסדר אליבי או תרוץ מדוע לא הייתי במקום שציפו ממני.

ככה מוכיחים שהיינו בטיסה לחו"ל ולכן לא יכולנו... בלה... בלה...

תודה ברוס. נראה לי שזה יהיה מאד שימושי!

משלפוחית המערכת

ההמנון הלאומי של ישראל:-

חשבתם פעם ברצינות מה ההמנון הנ"ל בעצם אומר?

"כָּל עוֹד בִּלְבָב פְּנִימָה
נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קִדְמָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוֹד לֹא אָבְדָה תִּקְוָתֵנוּ.
הַתִּקְוָה בְּתִשְׁנוֹת אֲלֹפִים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְזִי בְּאַרְצֵנוּ.
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם"

להיות עם חופשי בארצנו המממ.....

כלומר כדי להיות חופשי, אני צריך להיות חלק מעם.

כתוב! "להיות עם חופשי" ולא "אדם חופשי"

איזה עם? העם היהודי במקרה זה (על פי 2 השורות הראשונות)

אבל אם אני צריך ... זה כבר מבטל חופש כלשהו לא??

עם חופשי - מילא שיהיה, אבל מה עם להיות "אדם חופשי"?

מה לעשות.... תמיד עולות לי שאלות - והאמת....

אני מאמין ש"אדם הוא חופשי" כשהוא מעז לשאול שאלות!!

אל תתביישו לשאול... אפילו אם זה רק "מה השעה?"

BBM1

דוד אֵלֶמֶן - הַשֵּׁם שְׁמֹר בַּמַּעֲרֶכֶת

ΔΥΔ & ΓΛΦ - ΕΜΕ ΜΩΥ ΓΥΩΣ ΓΩΠΧ